

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGEA TURISMULUI

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează organizarea, coordonarea, finanțarea, autorizarea și controlul activităților din domeniul turismului, promovarea și dezvoltarea turismului, precum și managementul resurselor turistice și umane în conformitate cu principiile echității, competitivității, accesibilității, sustenabilității și dezvoltării durabile.

(2) Scopul prezentei legi este:

- a) stabilirea atribuțiilor și mecanismelor de cooperare ale autorităților administrației publice centrale și locale responsabile în domeniul turismului;
- b) asigurarea organizării și desfășurării serviciilor și activităților turistice pe baza unor standarde cantitative și calitative;
- c) garantarea drepturilor și obligațiilor furnizorilor de servicii turistice și ale turiștilor, astfel încât sănătatea, siguranța și securitatea turiștilor să fie asigurate;
- d) crearea cadrului normativ favorabil dezvoltării, inovării și diversificării produselor, și serviciilor turistice;

e) asigurarea valorificării durabile și responsabile a resurselor turistice.

Art. 2. – (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

1. *agenție de turism* – persoana juridică, deținătoare a unei licențe de turism valabile, emise conform metodologiei prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. f);

2. *agrement turistic* – serviciu turistic constând într-o diversitate de activități, mijloace, echipamente, evenimente, destinate recreării turiștilor;

3. *atașatul de turism* - persoana angajată în cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului care asigură reprezentarea României atât în țările membre ale Uniunii Europene, cât și în țările terțe, în domeniul politicii turismului și promovării produselor, serviciilor turistice și formelor de turism din România;

4. *cazarea turistică* – serviciul specific prin care este pus la dispoziția turistului un spațiu amenajat în conformitate cu criteriile de clasificare, în scopul înoptării pentru una sau mai multe zile, într-o structură de primire turistică, cu funcțiuni de cazare. Acest serviciu are ca unitate de măsură ziua;

5. *centru național / local de informare și promovare turistică* – structură specializată de informare și promovare turistică, care funcționează în cadrul structurii organizatorice a autorităților administrației publice locale;

6. *certificat de clasificare pentru structuri de primire turistică* – document eliberat de către autoritatea administrației publice locale competentă conform prevederilor legale, prealabil și obligatoriu în vederea funcționării, prin care se atestă capacitatea unui operator economic, titularul certificatului de clasificare, de a furniza servicii turistice în condiții de siguranță pentru turiști și la standardele de calitate și cantitate prevăzute în legislația în vigoare;

7. *certificat de înregistrare pentru operatorii economici din turism, persoane fizice* – document eliberat de către autoritatea administrației publice locale competentă conform prevederilor legale, prealabil și obligatoriu în vederea funcționării, prin care se atestă capacitatea unei persoane fizice, titularul certificatului de înregistrare de a furniza servicii de închiriere în scop turistic în camere/apartamente proprietate personală.

8. *complexul hotelier* – structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare care cuprinde în perimetrul ei una sau mai multe structuri de primire turistică cu funcțiuni de alimentație publică, precum și structuri de primire turistică cu funcțiuni de agrement turistic, toate aflate în administrarea aceluiași operator economic;

9. *complexul balnear* – complexul hotelier care asigură tratament balnear și de recuperare, autorizat, folosind factori naturali de cură și agenți fizici terapeutici, prin baze de tratament medico-balnear autorizate de autoritatea administrației publice centrale din domeniul sănătății;

10. *destinație turistică* – zonă cu o varietate de produse turistice în care există resurse turistice componente ale mediului natural și/sau antropic; destinația ecoturistică este destinația turistică la nivelul căreia există o imagine de marketing responsabil, o susținere reală pentru comunitățile locale, predomină afacerile cu un management durabil, turiștii și localnicii sunt informați despre caracterul natural specific al destinației, se implementează măsuri concrete de conservare a naturii;

11. *ghid de turism* – persoană calificată și autorizată în condițiile legii, care însoțește și îndrumă turistul sau turiștii, oferind informații cu privire la locurile vizitate;

12. *licență pentru agențiile de turism* – document eliberat de către autoritatea administrației publice centrale din domeniul turismului, prin care se atestă capacitatea unei persoane juridice, titulara licenței, de a vinde și oferi spre vânzare pachete de servicii turistice și componente ale acestora, în condiții de calitate, siguranță și concurență loială pentru turiști;

13. *obiectiv turistic* – element sau ansamblu de elemente al resursei turistice, individualizat și introdus în circuitul turistic;

14. *operator economic din turism* – persoana fizică sau persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială, societatea sau altă persoană juridică constituită conform legii, care desfășoară activități economice specifice din domeniul turismului;

15. *organizație de management al destinației* – persoană juridică, care realizează politica de dezvoltare turistică, inclusiv politica de marketing a destinației turistice;

16. *patrimoniul turistic* – ansamblul resurselor turistice și structurilor realizate în scopul valorificării prin activități de turism;

17. *domenii/pârții pentru practicarea sporturilor de iarnă* – zone special amenajate pentru practicarea în condiții de siguranță a sporturilor de iarnă;

18. *pachet turistic* – combinația a cel puțin două tipuri diferite de servicii turistice destinate aceleiași călătorii sau vacanțe, dacă este îndeplinită una din următoarele condiții:

a) serviciile respective sunt combinate de o singură agenție, inclusiv la cererea turistului sau în conformitate cu selecția acestuia, înainte de a se încheia un contract unic cu privire la toate serviciile;

b) în cazul în care se încheie contracte separate cu furnizori individuali de servicii turistice, serviciile respective îndeplinesc una din următoarele condiții:

(i) sunt achiziționate de la un singur punct de vânzare și au fost selectate înainte de acceptarea efectuării plății de către turist;

(ii) sunt oferite, vândute sau facturate la un preț forfetar sau total;

(iii) sunt promovate sau vândute sub denumirea de „pachet” sau sub o denumire similară;

(iv) sunt combinate după încheierea unui contract prin care o agenție acordă turistului dreptul să aleagă dintr-o selecție de diferite tipuri de servicii turistice;

(v) sunt achiziționate de la operatori economici diferiți prin procese de rezervare online asociate în care numele turistului, detaliile de plată și adresa de e-mail se transmit de la operatorul economic cu care se încheie primul contract către un alt operator economic sau alți operatori economici, iar contractul se încheie cu acesta/aceștia din urmă în cel târziu 24 de ore după confirmarea rezervării primului serviciu turistic;

19. *plaja turistică* – spațiu situat pe malul unei ape naturale, utilizat de turiști pentru înbăiere, expunerea la soare și/sau pentru alte activități terapeutice sau de agrement, spațiu ce se delimitează de administratorul legal al plajei;

20. *produs turistic* – ansamblu de bunuri materiale și/sau servicii capabil să satisfacă nevoile de turism ale unei persoane sau ale unui grup de persoane între momentul sosirii și momentul plecării de la destinația turistică;

21. *resursă turistică* – componentă a mediului natural și/sau antropic, care prin calitățile și specificul ei este recunoscută, înscrisă și valorificată turistic, în măsura în care nu este supusă unui regim de protecție integrală, în condițiile legii.

22. *serviciu turistic* – reprezintă unul dintre următoarele servicii asigurate în scop turistic:

- a) transport de pasageri;
- b) cazarea care nu face parte intrinsecă din transportul de pasageri și care este realizată în alt scop decât cel rezidențial;
- c) închirierea de autoturisme, de alte autovehicule sau de motociclete - astfel cum este definită la art. 3 pct. 15 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative;
- d) orice alt serviciu destinat a îndeplini cerințele specifice ale turiștilor care nu este parte intrinsecă a unui serviciu turistic în înțelesul lit. a) - c);

23. *sezon turistic estival pe litoralul românesc* – perioada cuprinsă în intervalul 1 mai - 30 septembrie a fiecărui an calendaristic;

24. *Sistemul Informatic de Evidență a Activității de Turism din România, denumit în continuare SIEATR* – ansamblu al sistemelor și mijloacelor informatice necesare pentru ținerea evidenței operatorilor economici din turism, de evaluare a activității turistice, de evaluare a circulației turiștilor și de furnizare a datelor fără caracter personal necesare instituțiilor publice și private, inclusiv organizațiilor non-guvernamentale și non-profit, constituit în concordanță cu principiile stabilite de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);

25. *stațiune turistică* – localitate sau parte a unei localități care dispune de resurse turistice, care este atestată prin hotărâre a Guvernului inițiată de autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului, la propunerea autorității administrației publice locale, în situația îndeplinirii cumulative a criteriilor și condițiilor de atestare,

stabilite prin norme metodologice; în funcție de criteriile și condițiile de atestare, stațiunile turistice pot fi: de interes național sau local; în funcție de statutul acordat prin hotărâre a Guvernului, conform legii, stațiunile pot fi și: balneare, climatice sau balneoclimatice;

26. *structură de primire turistică* – orice construcție și/sau amenajare destinată, prin proiectare, execuție sau prin utilizare, cazării turiștilor, servirii mesei pentru turiști, agrementului, transportului special destinat turiștilor, tratamentului balnear pentru turiști, împreună cu serviciile aferente, autorizată de autoritatea competentă și clasificată conform legii;

27. *traseu turistic* – cale de acces, pietonală sau cu un mijloc de transport, semnalizată și marcată conform reglementărilor legale în vigoare, care conduce la un obiectiv turistic sau care traversează o destinație turistică;

28. *turism* – domeniu de importanță strategică și ramură prioritară a economiei naționale a României, cu funcții complexe și implicații multisectoriale, care cuprinde ansamblul activităților desfășurate în scopul producerii de bunuri și servicii pentru turiști;

29. *turism durabil* – turismul care are un impact minim asupra mediului și culturii comunității gazdă, contribuind în același timp la generarea veniturilor, ocupării forței de muncă și conservării ecosistemelor locale;

30. *turist* – orice persoană care vizitează un loc, altul decât cel unde se află reședința sa obișnuită, în scopul efectuării unor activități cu caracter recreativ, sportiv, medical, cultural, religios, de afaceri și altele, activități ce implică minim o înnoptare și a căror durată este mai mică de 12 luni;

31. *zonă turistică a unității administrativ-teritoriale* – zonă din cadrul unității administrativ-teritoriale care concentrează o varietate de resurse și servicii turistice, stabilită și delimitată prin documentații de amenajarea teritoriului sau de urbanism aprobate, în scopul promovării destinației turistice.

(2) Cazarea turistică poate fi de următoarele tipuri:

a) cazare fără mic dejun;

b) cazare cu mic dejun – combinația prestabilită a serviciilor de cazare și de asigurare a micului dejun, comercializate la un preț total;

c) cazare cu demipensiune – combinația prestabilită a serviciilor de cazare de asigurare a micului dejun și a prânzului sau a cinei, comercializate la un preț total;

d) cazare cu pensiune completă – combinația prestabilită a serviciilor de cazare de asigurare a micului dejun, a prânzului și a cinei, comercializate la un preț total;

e) cazare cu «all inclusive» – combinația prestabilită a serviciilor de cazare, de alimentație publică și a oricăror altor servicii de agrement turistic și/sau de tratament balnear sau de recuperare, comercializate la un preț total;

(3) Resursele turistice sunt:

a) *naturale*: elemente geologice, geo-morfologice, hidrologice, speologice, de climă, de floră și de faună, peisaje, zăcăminte de substanțe minerale și altele asemenea;

b) *antropice*: monumente arheologice, situri arheologice, monumente, case și ansambluri memoriale, elemente, structuri sau monumente tehnice și de artă, muzee, elemente de cultură, folclor și artă populară, festivaluri și altele asemenea;

CAPITOLUL II

Susținerea și promovarea activității turistice

Art. 3 – (1) Statul sprijină activitatea de turism prin politici, programe și strategii de dezvoltare, mecanisme economico-financiare, activități de cercetare și acțiuni pentru valorificarea și protecția patrimoniului turistic.

(2) Programele, documentele de politică publică și de planificare strategică privind dezvoltarea turismului la nivel național se elaborează de autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Programele și documentele strategice de dezvoltare a destinațiilor turistice sunt elaborate de organizațiile de management al destinației, în concordanță cu programele și documentele strategice de dezvoltare a turismului la nivel național. După aprobarea acestora de către autoritățile administrației publice locale membre ale organizației de management al destinației, în maxim 30 de zile, sunt transmise, de către organizația de management al destinației către autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul

turismului. Organizația de management al destinației are obligația de a raporta orice modificare a programelor și documentelor strategice de dezvoltare a destinațiilor turistice aprobate, în maxim 30 de zile de la data aprobării.

(4) Programele și planurile de implementare a documentelor de politică publică și planificare strategică prevăzute la alin. (2) se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(5) Programele și planurile de implementare a documentelor strategice de dezvoltare a destinațiilor turistice prevăzute la alin. (3) se finanțează de la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(6) Programele și planurile de implementare a documentelor prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi finanțate și din fonduri externe nerambursabile, precum și din alte surse publice sau private.

Art. 4 – (1) Activitatea de promovare a României ca destinație turistică se realizează prin implementarea strategiei de marketing, elaborată de autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului. La elaborarea strategiei de marketing, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului are obligația de a consulta Consiliul Consultativ pentru Turism.

(2) Activitatea de promovare a destinațiilor turistice se realizează prin implementarea strategiilor de marketing ale destinației turistice, elaborate de organizațiile de management al destinației competente. După aprobarea strategiilor de marketing ale destinațiilor de către autoritățile administrației publice locale membre ale organizației de management al destinației, în maxim 30 de zile, sunt transmise, de către organizația de management al destinației, către autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului. Organizația de management al destinației are obligația de a raporta orice modificare a strategiilor de marketing ale destinațiilor turistice aprobate, în maxim 30 de zile de la data aprobării.

(3) Programul sau planul de acțiuni pentru implementarea strategiei de marketing prevăzute la alin. (1), programul multianual de marketing și promovare turistică, programul multianual de dezvoltare a destinațiilor, formelor și produselor turistice se finanțează de la

bugetul de stat prin bugetul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(4) Programul sau planul de acțiuni pentru implementarea strategiei de marketing prevăzute la alin. (2) se finanțează din bugetul organizației de management al destinației, precum și de la bugetele autorităților administrației publice locale pe teritoriul cărora se află destinația turistică, membre ale organizației de management al destinației.

(5) Programele sau planurile de acțiuni prevăzute la alin. (3) și (4) pot fi finanțate/cofinanțate din fonduri externe nerambursabile.

Art. 5 – (1) Organizația de management al destinației se constituie ca asociație în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organizația de management al destinației se înființează prin asocierea autorităților publice locale, consilii locale și, după caz, consilii județene/consiliul general al municipiului București, de pe teritoriul destinației turistice, cu plătitori de taxă specială pentru promovare turistică de la nivelul destinației turistice, respectiv:

a) membri din cadrul destinației turistice ai confederațiilor/ federațiilor patronale reprezentative, cu activități în domeniul turismului;

b) membri din cadrul destinației turistice ai organizațiilor patronale;

c) angajatori din cadrul destinației turistice.

(3) La data autorizării organizației de management al destinației de către autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, autoritățile administrației publice locale au obligația de a vira la bugetul organizației de management al destinației, taxele de promovare colectate conform art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cadrul organizației de management al destinației se pot asocia una sau mai multe autorități ale administrației publice locale.

(5) Prin derogare de la prevederile din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, în vederea îndeplinirii obiectivelor organizației de

management al destinației, în cadrul căreia autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura reprezentativitatea de cel puțin 50%, decizia membrilor este luată prin vot majoritar, astfel:

a) pentru autoritățile administrației publice locale:

i. în cazul în care din cadrul organizației de management al destinației face parte o singură autoritate a administrației publice locale, aceasta deține minim 50% din numărul total al voturilor;

ii. în cazul în care din cadrul organizației de management al destinației fac parte mai multe autorități ale administrației publice locale, acestea asigură cumulativ reprezentativitatea de cel puțin 50%, iar ponderea votului este proporțională cu valoarea sumelor virate la bugetul organizației de management al destinației de fiecare dintre acestea, de la constituirea organizației de management al destinației și până la data de 31 decembrie a anului precedent;

iii. în cazul dobândirii de către o autoritate a administrației publice locale a calității de nou membru al organizației de management al destinației, ponderea la vot a acesteia este proporțională cu suma cu care contribuie la data înregistrării, raportată la sumele virate de celelalte autorități ale administrației publice locale, membre ale organizației de management al destinației, la 31 decembrie a anului precedent, sau la data constituirii organizației de management, în cazul în care constituirea acesteia este în același an calendaristic cu data depunerii cererii de adeziune a noului membru;

iv. la data constituirii organizației de management al destinației ponderea la vot a autorităților administrației publice locale fondatoare este proporțională cu sumele virate de către fiecare dintre acestea, sume reprezentate de taxele speciale de promovare și/sau alte contribuții, la bugetul inițial al organizației de management al destinației.

v. votul acestor membri se exprimă unitar în adunarea generală conform deciziei luate.

b) membrii plătitori ai taxei pentru promovare turistică, proporțional cu cuantumul taxei pentru promovare turistică stabilite și plătite conform art. 484 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie a anului precedent. Votul acestor membri se exprimă unitar în adunarea generală conform deciziei

luate, iar în cadrul organizației de management al destinației reprezintă diferența procentuală față de ponderea la vot a autorităților administrației publice locale.

c) în cazul apariției situației de balotaj la exprimarea voturilor membrilor organizației de management al destinației, votul decisiv aparține autorității administrației publice locale.

(6) Pot adera la organizația de management al destinației în calitate de membru asociat, cu rol consultativ, și alte entități relevante, precum: asociații de promovare, asociații profesionale, administratori ai ariilor protejate, reprezentanți din mediul academic, din instituțiile de cercetare dezvoltare, școli de formare profesională în turism, camere de comerț și industrie și alte asemenea entități care funcționează potrivit legii pe teritoriul destinației turistice.

(7) Prin derogare de la prevederile art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, organizațiile de management al destinației definite la art. 2 pct. 15, au statut de asociații de utilitate publică.

Art. 6 – Unitățile administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora există destinații turistice și stațiuni turistice beneficiază de sprijin din partea Guvernului, al instituțiilor publice centrale, județene și locale, pentru:

a) realizarea infrastructurii generale necesare dezvoltării turismului;

b) dezvoltarea și promovarea produsului turistic propriu, prin acordarea de asistență tehnică de specialitate.

c) protecția și creșterea calității mediului înconjurător prin măsuri și programe speciale care vizează asigurarea și încurajarea dezvoltării funcției turistice.

Art. 7 – (1) Autoritățile publice competente sprijină și încurajează libera inițiativă în domeniul promovării și dezvoltării activității de turism, stimularea și atragerea turiștilor străini în România, precum și dezvoltarea durabilă a activităților din stațiunile turistice, prin:

a) organizarea de acțiuni de promovare turistică atât pe plan intern, cât și extern prin misiunile de reprezentare în străinătate și atașatii de turism;

b) concesionarea, în condițiile legii, a unor terenuri care fac parte din domeniul public al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, pentru realizarea de investiții în turism;

c) închirierea, în condițiile legii, a unor terenuri care fac parte din domeniul privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, pentru realizarea de investiții în turism;

d) susținerea financiară a autorităților administrației publice locale, în completarea surselor proprii ale acestora, pentru finanțarea lucrărilor de execuție aferente programelor și obiectivelor de investiții în turism.

(2) Creditele necesare realizării lucrărilor de execuție a obiectivelor de investiții în turism aflate în administrarea autorităților administrației publice locale se cuprind în bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, iar sursele de finanțare pot fi asigurate din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat și din venituri proprii ale unităților administrativ-teritoriale. Sumele de la bugetul de stat pentru finanțarea programelor de turism ai căror beneficiari sunt autoritățile administrației publice locale se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului sau prin bugetul altor ordonatori principali de credite, în condițiile legii, către bugetele locale, în limita fondurilor alocate anual cu această destinație.

(3) Proiectele de investiții în turism finanțate prin bugetul autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, ai căror beneficiari sunt autoritățile administrației publice locale, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului.

CAPITOLUL III

Organizarea activității în turism

Secțiunea 1 - Atribuțiile și obligațiile autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului

Art. 8 – (1) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului realizează politica guvernamentală în domeniul turismului, având rolul de a

elabora și urmări implementarea politicilor, strategiilor și planurilor din domeniul turismului, de a asigura controlul activităților din turism, precum și dezvoltarea, marketingul și promovarea României ca destinație turistică.

(2) În scopul asigurării siguranței și calității în prestarea serviciilor turistice și desfășurarea activităților de turism, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului avizează documentații și autorizează operatorii economici din turism și personalul de specialitate din turism, astfel:

- a) licențiază agențiile de turism;
- b) acordă aviz în vederea organizării programelor de formare profesională pentru ocupațiile/profesiile specifice domeniului turismului;
- c) autorizează centrele de informare și promovare turistică;
- d) avizează documentații de urbanism și amenajarea teritoriului privind zone și stațiuni turistice, cu regulamentele de urbanism aferente;
- e) autorizează organizațiile de management al destinațiilor după înființarea acestora;
- f) propune Guvernului atestarea stațiilor turistice.

(3) Organizarea, funcțiile, rolul și atribuțiile autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 9 – (1) În vederea asigurării reprezentării României atât în țările membre ale Uniunii Europene, cât și în țările terțe, în domeniul politicii turismului și promovării produselor, serviciilor turistice și a formelor de turism din România, în cadrul structurii de specialitate a autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului sunt cuprinse posturile aferente funcției de atașat de turism.

(2) Posturile aferente funcțiilor de atașat de turism pot fi ocupate, prin concurs sau examen, potrivit legislației în vigoare în domeniu.

(3) Regulamentul privind desfășurarea concursului/examenului se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului și al conducătorului autorității administrației publice centrale

responsabile în domeniul afacerilor externe, care include și prevederi cu privire la locul de desfășurare a activității atașatului de turism.

(4) Stabilirea țărilor și a perioadei în care se efectuează misiunile de reprezentare prevăzute la alin. (1) se face prin ordin al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe.

(5) Pe perioada exercitării funcției de atașat de turism, persoanelor care ocupă această funcție li se suspendă de drept raportul de serviciu/contractul individual de muncă, în condițiile legii, fiindu-le aplicabile dispozițiile legale în vigoare privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

(6) Sumele necesare pentru plata cheltuielilor ocazionate de trimiterea în misiune în străinătate a personalului prevăzut la alin. (1) se asigură din bugetul aprobat autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, în conformitate cu prevederile legale privind drepturile în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate.

(7) Personalul prevăzut la alin. (1) este supus autorității șefului misiunii diplomatice din care face parte și acționează sub îndrumarea acestuia pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente domeniilor specifice de activitate stabilite de autoritatea trimițătoare, având obligația să raporteze pe un calendar stabilit modul de îndeplinire a scopului și rezultatele activității sale pe perioada exercitării funcției.

(8) Salariul de bază al funcției de atașat de turism se stabilește în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10 – (1) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului elaborează și supune spre aprobare, prin hotărâre a Guvernului:

- a) metodologia de atestare a stațiunilor turistice;
- b) metodologia de avizare a documentațiilor de urbanism și amenajarea teritoriului care cuprind zone și/sau stațiuni turistice, precum și a documentațiilor tehnice privind construcțiile din domeniul turismului;

c) instituirea rețelei naționale de trasee turistice de orice tip, precum și, după caz, metodologiile și normele procedurale privind amenajarea, omologarea, clasificarea acestora, competențele autorităților administrației publice centrale, județene și locale în domeniu, sursele de finanțare privind constituirea sau administrarea traseelor;

d) metodologia de autorizare și control al activităților pe plajele turistice situate pe litoralul Mării Negre și pe plajele turistice ale apelor naturale sau amenajate, de avizare a închirierii sau concesiunii plajelor turistice;

e) metodologia privind clasificarea și înregistrarea structurilor de primire turistică și a operatorilor economici din turism, persoane fizice, cu respectarea prevederilor Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată prin Legea nr. 221/2010 și a prevederilor Regulamentului general privind protecția datelor;

f) metodologia de acordare a licențelor pentru agențiile de turism;

g) metodologia privind amenajarea, omologarea, întreținerea, exploatarea pârtiilor pentru practicarea sporturilor de iarnă pentru agrement, precum și normele de siguranță pentru acestea;

h) metodologia de avizare și/sau autorizare a activităților de agrement turistic;

i) metodologia de stabilire, autorizare și atestare a personalului de specialitate din turism;

j) metodologia privind atestarea ghizilor de turism, precum și atribuțiile acestora;

k) metodologia privind limitele și condițiile de exploatare în scop turistic a resurselor turistice naturale;

l) metodologia cu privire la accesul, evidența și protecția turiștilor în structuri de primire turistică cu funcțiuni de cazare, cu respectarea prevederilor Regulamentului general privind protecția datelor;

m) metodologia cu privire la accesul, consultarea și utilizarea SIEATR, cu respectarea prevederilor Regulamentului general privind protecția datelor;

n) metodologia privind operatorii economici din turism care au acces la modulul 2 al SIEATR;

o) procedura de autorizare și reautorizare a organizațiilor de management al destinației, precum și termenii și condițiile minime cuprinse în actul constitutiv cadru și statutul cadru al acestora, criteriile de asociere în cadrul organizației de management al destinației a unităților administrativ-teritoriale, de pe teritoriul unuia sau mai multor județe;

p) programul multianual de marketing și promovare turistică, programul multianual de dezvoltare a destinațiilor, formelor și produselor turistice și normativele de cheltuieli pentru acțiunile din programul multianual de marketing și promovare turistică și programul multianual de dezvoltare a destinațiilor, formelor și produselor turistice;

q) metodologia privind înscrierea, atestarea, raportarea, actualizarea și criteriile de evidențiere a patrimoniului turistic.

r) programe naționale în domeniile prioritare identificate prin strategiile din domeniul turistic.

(2) În vederea elaborării normelor metodologice din domeniul de competență a mai multor autorități publice, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului colaborează cu:

a) autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul sănătății, în vederea elaborării metodologiei pentru acordarea statutului de stațiune turistică balneară, climatică sau balneoclimatică, precum și a metodologiei privind autorizarea și controlul bazelor de tratament balnear și de recuperare;

b) autoritatea administrației publice centrale din domeniul afacerilor interne, în vederea elaborării și actualizării metodologiei prevăzute la alin. (1) lit. l), precum și a normelor privind prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți, din mediul subteran speologic, precum și cele privind organizarea posturilor de salvare și a posturilor de prim ajutor pe plaje turistice, piscine și în ștranduri;

c) autoritatea administrației publice centrale pentru protecția mediului, în vederea realizării metodologiei de desemnare a destinațiilor ecoturistice din România și în vederea elaborării și actualizării metodologiei prevăzute la alin. (1) lit k);

d) autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, în vederea actualizării anexelor la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2008 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului

național Secțiunea a VIII-a – zone cu resurse turistice, aprobată cu modificări de Legea nr. 190/2009, cu modificările ulterioare, conform Metodologiei pentru analiza potențialului turistic al teritoriului și în vederea elaborării și actualizării metodologiei prevăzute la alin. (1) lit. b);

e) autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul apelor, în vederea elaborării și actualizării metodologiilor prevăzute la alin. (1) lit. d) și k);

(3) Standardul grafic, metodologia de realizare, proiectare și amplasare a sistemelor de indicatoare turistice pentru orice tip de traseu turistic se aprobă prin ordin al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului;

(4) Metodologia de colectare, stocare și interpretare a datelor statistice curente de la toate entitățile cu activități în domeniul turismului se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului și al Institutului Național de Statistică;

(5) În vederea sprijinirii activității de turism prin activități de cercetare, autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului elaborează planul sectorial de cercetare - dezvoltare propriu în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Normelor metodologice privind contractarea, finanțarea, monitorizarea și evaluarea proiectelor din planurile sectoriale de cercetare-dezvoltare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1266/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Obiectivul general al planului sectorial de cercetare-dezvoltare prevăzut la alin. (5) este de a permite fundamentarea științifică a dezvoltării politicilor din aria de responsabilitate a autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, inclusiv prin finanțarea unor proiecte de cercetare-dezvoltare cu caracter aplicativ.

(7) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului poate iniția scheme de ajutor de minimis sau de ajutor de stat pentru investiții în turism.

Secțiunea a 2-a - Atribuțiile autorităților administrației publice locale în domeniul turismului

Art. 11 – (1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții în domeniul turismului:

- a) aprobă programele și documentele strategice prevăzute la art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (2);
- b) asigură cadrul necesar pentru conservarea și protejarea resurselor și obiectivelor turistice locale în condițiile legii;
- c) stabilesc măsuri pentru stimularea dezvoltării stațiunilor și a destinațiilor turistice de pe teritoriul administrativ al unității administrativ-teritoriale pe care o reprezintă, a produselor și a ofertei turistice locale;
- d) identifică și promovează produsele turistice locale cu consultarea operatorilor locali din turism;
- e) asigură pe traseele turistice zone special amenajate de informare turistică și popas, precum și întreținerea și igienizarea acestora;
- f) promovează bunele practici în domeniul turismului prin colaborarea cu instituțiile și organismele naționale și internaționale de profil;
- g) se pot asocia în scopul înființării organizațiilor de management al destinației, având obligația de a-și asigura o reprezentativitate de cel puțin 50% conform Statutului/Actului constitutiv;
- h) contribuie la finanțarea organizației de management al destinației cel puțin cu sumele rezultate din taxele speciale pentru promovarea turistică a localității, instituite în conformitate cu prevederile legale în vigoare;
- i) organizarea de centre naționale sau locale de informare și promovare turistică;

j) pot contribui la finanțarea organizației de management al destinației din bugetele proprii, în limita sumelor aprobate cu această destinație și cu alte sume, în afara cotizației de membru al organizației de management al destinației.

(2) În completarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București:

a) clasifică/înregistrează structurile de primire turistică/operatorii economici din turism, persoane fizice, în baza metodologiei privind clasificarea structurilor de primire turistică prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. e);

b) emit brevete de turism, în baza metodologiei de stabilire, autorizare și atestare a personalului de specialitate din turism prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. i);

c) atestă ghizii de turism în baza metodologiei privind atestarea ghizilor de turism prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. j);

d) omologhează părțile pentru practicarea sporturilor de iarnă pentru agrement, omologhează traseele turistice montane în baza metodologiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. g) și c);

e) autorizează plajele turistice și activitățile din industria de agrement în baza metodologiei de autorizare, utilizare și control al activităților pe plajele turistice situate pe litoralul Mării Negre și pe plajele turistice ale apelor interioare, naturale sau amenajate, precum și criteriile minime privind utilizarea plajelor turistice, prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. d);

f) avizează documentațiile tehnice privind construcții din domeniul turismului, respectiv emit avizul de specialitate pentru:

i. documentații tehnice privind amplasamentul, conformarea și funcționalitatea construcțiilor noi cu destinație turistică;

ii. documentații privind funcționalitatea specifică a construcțiilor existente din domeniul turismului, supuse lucrărilor de modernizare, reamenajare, extinderi sau altor lucrări care modifică funcția turistică a acestora;

iii. documentații privind construcțiile ce diferă de cele existente și care să fie modificate structural și funcțional în scopul primirii unei funcționalități cu profil turistic.

g) pot finanța promovarea turistică din bugetele proprii, inclusiv prin finanțarea organizațiilor de management al destinațiilor și cu alte sume, în afara cotizației de membru al organizației de management al destinației.

(3) Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pot institui taxe în scopul asigurării resurselor financiare necesare exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) - f). Limitele în care aceste taxe urmează a fi instituite se stabilesc cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) Personalul de specialitate din cadrul autorității publice centrale responsabile în domeniul turismului realizează acțiuni în teritoriu în vederea instruirii personalului angajat în cadrul consiliilor județene, respectiv în cadrul Consiliului General al Municipiului București, cu privire la exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) - f), pentru o perioadă de minimum un an de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 12 – Modul de organizare și funcționare, atribuțiile, autorizarea și reautorizarea centrelor de informare și promovare turistică se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului și conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului.

Art. 13 – (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a semnaliza corespunzător toate obiectivele și traseele turistice existente pe teritoriul acestora și aflate în administrarea acestora, atât în limba română cât și în cel puțin o limbă de circulație internațională.

(2) Autoritățile administrației publice locale din stațiunile turistice au obligația de a semnaliza vizibil intrările în stațiuni.

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza, administra și actualiza registrele patrimoniului turistic și de a transmite periodic informațiile către autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului.

(4) Autoritățile administrației publice locale au obligația să introducă și să mențină în circuitul turistic, casele memoriale, muzeele și alte obiective turistice locale din patrimoniul acestora și să asigure personal calificat pentru desfășurarea activităților specifice pentru conservarea și valorificarea turistică a acestor obiective.

(5) Unitățile administrativ-teritoriale pe a căror rază administrativ-teritorială se află obiective turistice, au obligația de a înființa stații de oprire pentru mijloacele de transport turiști, marcate clar și vizibil, în apropierea zonei centrale, punct de informare turistică, cu asigurarea unor locuri de parcare.

(6) În zone, stațiuni și pe trasee turistice camparea turiștilor este permisă numai în structuri de campare, dotate conform normelor aprobate de autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului.

(7) Unitățile administrativ-teritoriale pe a căror rază administrativ-teritorială se află stațiuni și destinații turistice au obligația de a lua măsurile necesare pentru întreținerea curățeniei, a infrastructurii locale, a spațiilor verzi, semnalizărilor și aspectului general al stațiunii, astfel încât să sprijine și să favorizeze activitatea turistică.

(8) Unitățile administrativ-teritoriale pe a căror rază administrativ-teritorială se află obiective turistice, au obligația de a asigura înființarea, întreținerea și funcționarea grupurilor sanitare în număr corespunzător, în funcție de fluxul turistic specific și în condiții de igienă în conformitate cu legislația în vigoare. În situațiile în care obiectivele turistice sunt administrate de operatori economici, autoritățile administrației publice locale au obligația de a le impune acestora să asigure, să înființeze și să întrețină funcționarea acestor servicii potrivit fluxului turistic specific și în condițiile de igienă prevăzute de legislația specifică în vigoare, prin autorizația de funcționare.

Art. 14 – (1) Județele, în a căror rază administrativ-teritorială se află masive montane, organizează servicii publice Salvamont de interes județean, cu personalitate juridică, care coordonează activitatea de prevenire a accidentelor montane și care intervin în zone montane și munți, cu echipe specializate, pentru salvarea persoanelor accidentate și a bolnavilor. Serviciile publice Salvamont se află sub coordonarea operativă a Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne,

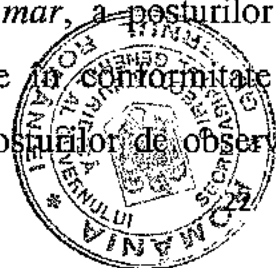
potrivit legii și își constituie formații de salvare montană, conform prevederilor legale în vigoare privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale pe a căror rază administrativ-teritorială se află părții pentru practicarea sporturilor de iarnă, au obligația de a organiza servicii publice locale Salvamont, care realizează activitatea de prevenire a accidentelor montane și de salvare în munți a persoanelor accidentate, de supraveghere a activității de amenajare, întreținere și reabilitare a traseelor montane și cea de salvare a persoanelor accidentate pe domeniile de practicare a sporturilor de iarnă, cu excepția activității de prevenire a accidentelor pe aceste domenii, care revine administratorului domeniului de practicare a sportului de iarnă. Pot organiza servicii locale Salvamont și unitățile administrativ-teritoriale pe a căror rază administrativ-teritorială se află trasee turistice montane. Finanțarea serviciilor publice Salvamont se asigură din bugetele locale ale județelor, respectiv ale municipiilor, ale orașelor sau ale comunelor, după caz.

(3) În situația în care unitățile administrativ-teritoriale nu au capacitatea de a organiza serviciul local Salvamont sau acesta nu își poate constitui formațiile de salvare montană necesare, aceste atribuții vor fi preluate de către Serviciul Public Județean în baza unui protocol de colaborare între unitatea administrativ-teritorială și consiliul județean, care va reglementa atât organizarea cât și finanțarea acestor activități, inclusiv prin suplimentarea resurselor necesare la nivel local sau județean.

(4) Activitatea de prevenire, salvare, evacuare, căutare și intervenție pentru accidente din peșterile în care se derulează activități turistice și speoturistice se face în condițiile Legii nr. 402/2006 privind prevenirea accidentelor și organizarea activității de salvare din mediul subteran speologic, republicată.

(5) Unitățile administrativ-teritoriale de pe litoralul Mării Negre pe a căror rază administrativ-teritorială se află plaje turistice organizează și asigură servicii publice de salvare acvatică *Salvamar*, precum și posturi de salvare destinate asistării și îngrijirii victimelor. Finanțarea serviciilor publice de salvare acvatică *Salvamar*, a posturilor de salvare și a posturilor de prim ajutor medical calificat, organizate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, inclusiv dotarea și echiparea bazelor/posturilor de observare

Salvamar cu aparatură, instrumente și materiale necesare desfășurării activității de salvare, se asigură prin bugetele locale din sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat aprobate anual cu această destinație, prin legea bugetului de stat, la propunerea fundamentată a autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul administrației publice.

(6) Unitățile administrativ-teritoriale care au în administrare piscine, ștranduri sau plaje turistice, altele decât cele prevăzute la alin. (5), au obligația să înființeze servicii publice locale de salvare acvatică – Salvamar, sau posturi de salvare, după caz, precum și posturi de prim ajutor medical calificat, organizate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, finanțate din bugetul local.

(7) Acordarea primului ajutor medical calificat se efectuează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 15 – (1) Autoritățile administrației publice locale din stațiuni turistice și cele pe a căror rază teritorială se află plaje turistice, pârții pentru practicarea sporturilor de iarnă sau obiective turistice au obligația să asigure climatul de ordine publică prin intermediul poliției locale, precum și prin colaborarea cu structurile Poliției Române și ale Jandarmeriei Române.

(2) Autoritățile administrației publice locale pe a căror rază teritorială se află plaje turistice au obligația de a asigura lucrările de canalizare și alimentare cu apă până în zona limitrofă plajei turistice.

Secțiunea a 3-a - Consiliul Consultativ în Turism și Comitetul Interministerial pentru Turism

Art.16 – (1) Consiliul Consultativ în Turism este un organism cu rol consultativ în domeniul politicilor și strategiilor din domeniul turismului, la nivel național, fără personalitate juridică, care funcționează în cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(2) Componenta, organizarea, funcționarea și atribuțiile Consiliului Consultativ în Turism sunt stabilite prin regulament aprobat prin ordin al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 17 – Comitetul Interministerial pentru Turism, este un organism interministerial cu rol în corelarea și armonizarea deciziilor și strategiilor din domeniului turismului cu politicile și strategiile din celelalte ramuri ale economiei naționale conexe turismului, constituit conform prevederilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

Secțiunea a 4-a - Patrimoniul turistic

Art. 18 – Patrimoniul turistic este constituit din bunuri proprietate publică și bunuri proprietate privată și este protejat și valorificat în condițiile legii.

Art. 19 – Entitățile care gestionează resursele turistice naturale și antropice furnizează autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, informațiile necesare pentru fundamentarea programelor de dezvoltare și promovare a produselor turistice românești.

Art. 20 – (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale instituie măsuri speciale de planificare și administrare a patrimoniului turistic, a teritoriului, a stațiunilor turistice și a activității din turism.

(2) Prin măsuri speciale se înțeleg măsurile de ordin științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic având ca scop asigurarea bunei gestiuni, exploataării sustenabile și durabile a resurselor turistice, inclusiv a peisajului.

(3) În scopul prevăzut la alin. (2), autoritățile administrației publice locale întocmesc documentații de urbanism și amenajare a teritoriului, cu caracter director, strategic și de reglementare, ca instrumente de coordonare a dezvoltării în destinația

turistică, în acord cu potențialul acesteia în vederea dezvoltării durabile și care să asigure o viziune de dezvoltare coerentă și competitivă a activităților turistice.

(4) Autoritățile administrației publice locale pe a căror rază administrativ-teritorială se află stațiuni turistice supun spre avizare autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului documentațiile urbanistice aferente, respectiv, planurile urbanistice generale, planurile urbanistice zonale și planurile urbanistice de detaliu, anterior aprobării acestora prin hotărâre a consiliilor județene/locale, în condițiile legii.

Art. 21 – (1) În scopul conservării condițiilor ambientale și valorii patrimoniale și peisagistice din zonele situate în apropierea țărmului Mării Negre și a apelor naturale, al asigurării unor condiții adecvate pentru turiști, autorizarea executării și executarea de construcții definitive sau provizorii pe plajele turistice este interzisă. Autorizațiile emise cu încălcarea dispozițiilor acestei interdicții sunt nule de drept.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), construcțiile și dotările admise a se amplasa pe plaja turistică sunt următoarele:

- a) module de grupuri sanitare, numai în cazurile în care acestea nu se pot amplasa în zona limitrofă;
- b) dotări pentru agrement specific plajei;
- c) posturi de salvare și de prim ajutor medical calificat, organizate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;
- d) construcții și amenajări cu caracter provizoriu, demontabile;
- e) instalații de captare a energiei solare în zona bateriilor de dușuri.

(3) Caracteristicile și modalitatea de amplasare a construcțiilor și dotărilor admise a se amplasa pe plaja turistică sunt prevăzute în documentațiile urbanistice.

(4) În stațiunile turistice de pe litoralul Mării Negre este interzisă executarea lucrărilor de construcție, pregătire, reparare, reabilitare a clădirilor, precum și a celor de reparare a străzilor, trotuarelor și dotărilor tehnico-edilitare subterane și aeriene, în perioada 1 mai - 30 septembrie a fiecărui an, cu excepția lucrărilor executate în cadrul unor programe și proiecte finanțate din fonduri externe nerambursabile, lucrărilor executate în derulare,

lucrărilor sezoniere, lucrărilor de intervenție în primă urgență și a lucrărilor care nu aduc atingere activității turistice.

(5) Exploatarea plajelor turistice se face de către titularul dreptului de proprietate/titularul dreptului de administrare sau de către operatorii economici/autoritățile administrației publice locale care au încheiat contract de închiriere cu titularul dreptului de proprietate sau de administrare a plajelor, în condițiile legii, denumiți operatori de plajă.

(6) Închirierea sau concesiunea plajelor, proprietatea statului român, ca plaje turistice, se realizează prin licitație publică, organizată potrivit legii de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare a plajelor.

(7) Închirierea sau concesiunea plajelor turistice se face numai cu avizul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, conform metodologiei prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. d).

(8) La licitație pot participa operatori economici care administrează structuri de primire turistică, operatori economici care desfășoară activități de divertisment, agrement și/sau sportive și autorități ale administrației publice locale, care încheie contracte de închiriere cu titularul dreptului de proprietate sau de administrare a plajelor.

(9) Operatorul economic care deține imobilul - teren și construcție - clasificat ca structură de primire turistică, în limitele nord-sud ale sectorului de plajă turistică propus spre închiriere, situat la distanța minimă măsurată de la limita exterioară a imobilului până la linia de țărm, definită conform legii și cuprinsă în documentațiile de urbanism în vigoare, are drept de preferință, la preț egal, la închirierea suprafețelor de plajă turistică situate pe sectorul de plajă respectiv.

(10) Operatorii economici titulari ai dreptului de închiriere a plajei turistice au obligația de a asigura o suprafață destinată exclusiv plajei pe nisip de cel puțin 30% din suprafața totală închiriată, distinctă de zona destinată paturilor de plajă, având o latură limitrofă apei care este egală cu latura dinspre uscat a plajei.

(11) Titularul dreptului de administrare a plajelor încheie contracte de închiriere cu autoritățile administrației publice locale din localitățile riverane Mării Negre, la solicitarea acestora, pentru o cotă de până la 20% din suprafața plajelor utilizate în scop turistic care sunt situate pe raza lor administrativ-teritorială.

(12) Întreținerea și exploatarea plajelor neutilizate ca plaje turistice se fac de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare al plajelor, după caz.

(13) Utilizarea plajelor pentru care nu s-au încheiat contracte de închiriere se reglementează prin ordin comun al conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului și conducătorului autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul apelor.

(14) Titularul dreptului de proprietate sau, după caz, titularul dreptului de administrare a plajelor, are obligația de a realiza lucrările de întreținere și ecologizare a plajelor, lucrări finanțate atât din bugetul propriu, cât și din veniturile obținute de la operatorii de plajă.

(15) Titularul dreptului de proprietate sau, după caz, titularul dreptului de administrare a plajelor, are obligația de a realiza delimitarea plajelor turistice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Controlul în domeniul turismului

Art. 22 – (1) În scopul protecției turiștilor, al asigurării calității și siguranței în furnizarea serviciilor turistice, precum și în vederea stabilirii unor standarde unice calitative și cantitative este interzisă desfășurarea activităților specifice și prestarea serviciilor turistice fără autorizațiile emise în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) În cazul prestării de servicii turistice în regim transfrontalier, operatorii economici stabiliți în alte state membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European își pot desfășura activitatea specifică agențiilor de turism în baza autorizației/licenței sau documentelor echivalente emise de statul membru de origine, informând instituția publică responsabilă în domeniul turismului privind desfășurarea de activități pe teritoriul României.

(3) În sensul prevederilor alin. (2), prestarea în regim transfrontalier este determinată de caracterul temporar și ocazional al prestării, fiind stabilit în special în funcție de: durata, frecvența, periodicitatea și continuitatea prestării.

(4) Închirierea sau subînchirierea unui spațiu dintr-un imobil neclasificat, în scopul înnoptării, către turist pentru o perioadă mai mică decât o lună calendaristică este considerată cazare turistică.

Art. 23 – (1) Controlul de specialitate reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității desfășurării activității turistice și a respectării prevederilor legale în vigoare.

(2) În scopul efectuării controlului de specialitate, organul de control procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul de autorizare al operatorului economic;
- b) verificarea concordanței dintre datele din dosarul de autorizare cu cele din spațiul public;
- c) analiza și evaluarea informațiilor, în vederea confruntării datelor din dosarul de autorizare cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației în vigoare;
- d) verificarea structurilor și serviciilor turistice, actelor și faptelor rezultând din activitatea operatorului economic supus controlului;
- e) solicitarea de informații de la terți;
- f) verificarea altor locuri unde se realizează activități turistice;
- g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al operatorului economic sau împuternicitul acestuia ori de la orice alte persoane, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul controlului, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;
- h) informarea reprezentantului legal al operatorului economic sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările controlului, precum și discutarea acestora;
- i) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației în vigoare constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor.

Art. 24 – (1) Controlul de specialitate se exercită asupra oricăror persoane fizice sau juridice care prestează servicii turistice, indiferent de forma lor de organizare.

(2) Controlul privind respectarea normelor specifice din domeniul turismului se efectuează de către personalul cu atribuții de control desemnat din cadrul autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului.

(3) În vederea efectuării controalelor complexe privind respectarea normelor specifice turismului și a normelor complementare sau incidente activităților de turism, se pot constitui echipe mixte de control, în funcție de specificul și complexitatea controlului.

(4) Din cadrul echipelor mixte de control pot face parte reprezentanți ai personalului cu atribuții de control desemnați din cadrul autorităților administrației publice centrale cu atribuții în domeniu, poliției, jandarmeriei, autorităților administrației publice centrale, autorităților administrației publice locale și/sau altor organisme cu atribuții de control, fiecare urmând a desfășura activități specifice conform competențelor.

(5) Echipele mixte de control sunt coordonate de către reprezentantul instituției sau autorității din inițiativa căreia acestea s-au constituit.

(6) Echipele mixte de control pot efectua în condițiile prevederilor legale în vigoare controale asupra persoanelor fizice și persoanelor juridice care desfășoară activități de turism.

(7) Structurile de primire turistică și agențiile de turism vor fi verificate periodic de către autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, cu privire la menținerea criteriilor și condițiilor avute în vedere la clasificarea acestora, respectiv cu privire la menținerea criteriilor și condițiilor de licențiere.

(8) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului poate dispune efectuarea unor verificări și controale tematice periodice și/sau ad-hoc ca urmare a sesizărilor înregistrate.

Art. 25 – (1) Pentru efectuarea controlului de specialitate se pot folosi următoarele metode:

a) controlul prin sondaj care constă în activitatea de verificare selectivă a activității turistice;

b) controlul general care constă în activitatea de verificare a întregii activități turistice;

c) controlul de tip “client misterios”, care constă în activitatea de verificare a activității operatorului economic, fără a exista obligația funcționarilor cu atribuții de control de a se legitima la începutul controlului și de a informa operatorul economic cu privire la începerea controlului.

(2) Selectarea documentelor și a operațiunilor semnificative se apreciază de către funcționarii cu atribuții de control.

Art. 26 – (1) Activitatea de control se organizează și se desfășoară în baza unor programe anuale, trimestriale și lunare și a ordinului de serviciu aprobate de către conducătorul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(2) La începerea controlului, organul de control trebuie să prezinte operatorului economic legitimația de control și ordinul de serviciu semnat de conducătorul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului. Începerea controlului trebuie consemnată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia.

(3) În cazul controlului de tip “client misterios” nu este necesară prezentarea legitimației de control și a ordinului de serviciu. Funcționarul cu atribuții de control va contracta serviciile turistice direct de la operatorul economic, va consuma serviciile contractate, iar la final va emite un act de control pe care îl va transmite operatorului economic.

(4) Controlul de specialitate are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt care sunt relevante pentru verificarea modului de respectare a obligațiilor prevăzute de legislația în vigoare.

(5) Controlul de specialitate se efectuează în așa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a operatorului economic și să utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea controlului.

(6) Operatorul economic are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia controlului de specialitate, în termenele și condițiile stabilite de organul de control.

Art. 27 – Controlul de specialitate se exercită exclusiv, nemijlocit și neîngrădit de către direcția de specialitate din cadrul administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 28 – (1) Selectarea operatorilor economici ce urmează a fi supuși controlului de specialitate este efectuată de către organul de control competent, în funcție de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabilește pe baza analizei de risc, elaborată de către organul de control competent.

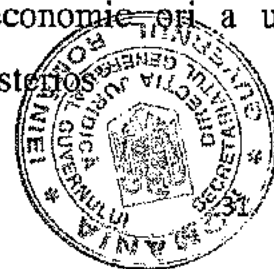
(2) Operatorul economic nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare sau metoda de control folosită.

Art. 29 – (1) La începerea controlului de specialitate, operatorul economic trebuie informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile furnizate de operatorul economic sau de către persoana numită de acesta sunt insuficiente, atunci organul de control se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații necesare realizării controlului.

(2) Operatorul economic are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare al controlului toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante.

(3) Pe toată durata exercitării controlului operatorul economic are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 30 – (1) Organul de control are dreptul să inspecteze toate locurile în care se desfășoară activitatea, în prezența reprezentantului operatorului economic ori a unei persoane desemnate de acesta, cu excepția controlului de tip “client misterios”.

(2) Controlul se desfășoară, de regulă, în timpul programului de lucru al operatorului economic. Controlul se poate desfășura și în afara programului de lucru al operatorului economic, cu acordul acestuia.

Art. 31 – (1) Operatorul economic trebuie informat pe parcursul desfășurării controlului despre aspectele constatate în cadrul acțiunii de control, iar la încheierea acesteia, despre constatările și consecințele lor. Aceste aspecte nu se aplică în cazul controlului de tip “client misterios”, unde este obligatorie doar informarea la încheierea controlului cu privire la faptele constatate și consecințele acestora.

(2) Organul de control comunică operatorului economic actul de control, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere.

(3) Operatorul economic are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de control, în termen de 30 de zile de la primirea actului de control.

Art. 32 – (1) Rezultatul controlului se consemnează, în scris, într-un act de control, în care se prezintă constatările organului de control din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor.

(2) Actul de control se întocmește la finalizarea controlului și cuprinde toate constatările în legătură cu aspectele verificate.

Art. 33 – (1) Organul de control are obligația de a sesiza organele judiciare competente în legătură cu constatările efectuate cu ocazia controlului, ori de câte ori există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.

(2) Actul de control întocmit potrivit art. 32 reprezintă act de sesizare și, în condițiile prevăzute la alin. (1), stă la baza documentației de sesizare a organelor de urmărire penală.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile participanților la activitățile de turism

Art. 34 – Operatorii economici autorizați să desfășoare activități în domeniul turismului au următoarele drepturi:

a) să presteze și să comercializeze servicii turistice și, după caz, pachete de servicii turistice, în condițiile legii;

b) să primească informații generale privind strategia și programele de dezvoltare a turismului de la autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului sau de la autoritățile administrației publice locale pe a căror rază administrativ-teritorială își desfășoară activitatea;

c) să participe la acțiunile de promovare, naționale și internaționale, în condițiile legii;

d) să beneficieze de facilități acordate de stat și de alte organisme și organizații, în condițiile legii, în scopul stimulării activității de turism, în condițiile respectării prevederilor legale naționale și ale Uniunii Europene în domeniul ajutorului de stat;

e) să obțină, în condițiile legii, autorizațiile necesare desfășurării activității specifice de la autoritatea administrației publice centrale sau locale cu atribuții în domeniul turismului, pentru fiecare unitate proprie în care prestează servicii, corespunzător criteriilor îndeplinite de aceasta;

f) să beneficieze, la cerere, de programele de pregătire profesională inițiate de autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului.

Art. 35 – (1) Operatorii economici autorizați să desfășoare activități în domeniul turismului au următoarele obligații:

a) să funcționeze în baza și conform autorizației emise în condițiile legii de către autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, sau, după caz, consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București, în vederea asigurării unor servicii de calitate și în condiții de siguranță pentru turiști;

b) să furnizeze pachete și servicii turistice la nivelul și în limitele prevederilor licenței de turism și să dețină sistemele de garantare prevăzute prin dispozițiile legale în vigoare, după caz;

c) să promoveze și să funcționeze numai cu structuri de primire turistică clasificate sau autorizate de către autoritatea administrației publice locale competentă, respectiv numai în baza certificatului de înregistrare, în cazul operatorilor economici din turism, persoane fizice;

d) să funcționeze doar pe durata de valabilitate a autorizațiilor necesare desfășurării activității conform prevederilor legale în vigoare;

e) să presteze serviciile cel puțin la nivelul categoriei unității respective, potrivit certificatului de clasificare deținut;

f) să funcționeze cu personal calificat, specializat, perfecționat și autorizat, după caz, în conformitate cu reglementările și normele de specialitate în vigoare;

g) să informeze turiștii corect, complet, adecvat și clar cu privire la oferta turistică a acestora și la serviciile pe care le prestează, indiferent de forma sau modalitatea de informare utilizată;

h) să asigure protecția turiștilor care utilizează structurile sale de primire turistică în conformitate cu legislația în vigoare;

i) să protejeze turistul care beneficiază de servicii tip excursii, pe perioada programului turistic, conform normelor pentru ghizii de turism;

j) să protejeze bunurile turiștilor aflate în structurile de primire turistică administrate, depuse spre păstrare în case de valori sau încăperi special amenajate, împotriva deteriorării sau furtului și să garanteze despăgubirea acestora în cazul apariției unor prejudicii, prin asigurarea la societăți de asigurare, în condițiile legii;

k) să transmită, la timp și corect, informațiile solicitate de autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului;

l) să realizeze publicitatea proprie cu obiectivitate și respect față de resursele turistice, în scopul protejării calității produsului turistic românesc;

m) să informeze turiștii cazați în structurile de primire turistică, despre regulile de apărare împotriva incendiilor, conform legii, pe care trebuie să le respecte, precum și despre modul de comportare în cazul producerii unor situații de urgență;

n) să dețină un echipament care să permită introducerea indicatorilor statistici în Sistemul Informatic de Evidență a Activității de Turism din România, în conformitate cu prevederile prezentei legi, precum și o adresa de poștă electronică și un număr de telefon permanent active și distribuite ca și coordonate de contact către autoritatea administrației publice centrale, respectiv locale competentă, cu atribuții în domeniul turismului;

o) să prezinte la recepție, într-o formă vizibilă și clară, lista serviciilor și tarifelor practicate în cadrul structurilor de primire turistică;

p) să se asigure că persoanele cu dizabilități au acces la serviciile furnizate;

q) să introducă în Sistemul Informatic de Evidență a Activității de Turism din România, la timp și corect, indicatorii statistici stabiliți de Institutul Național de Statistică și autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului conform art. 43 alin. (5);

r) să asigure securitatea adecvată a datelor cu caracter personal ale turiștilor și informarea acestora în conformitate cu prevederile Regulamentului general privind protecția datelor.

(2) Operatorii economici care administrează obiective turistice au obligația de a asigura grupuri sanitare și de a asigura condiții de igienă corespunzătoare, potrivit fluxului turistic specific.

(3) Se interzice administratorilor oricăror forme de publicitate, inclusiv prin intermediul rețelelor și instrumentelor electronice de comunicație, total sau parțial informatizate, site-urilor sau altor mijloace asemănătoare, contractarea/prestarea serviciilor de publicitate pentru promovarea, ofertarea și comercializarea serviciilor turistice, fără ca beneficiarul acestora, operator economic din turism, să facă dovada deținerii certificatului de clasificare/înregistrare emis în condițiile legii de către autoritatea administrației publice locale competentă sau a licenței de turism, după caz.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), operatorii economici prevăzuți la art. 22 alin. (2) trebuie să facă dovada că au informat instituția publică responsabilă în domeniul turismului privind desfășurarea de activități pe teritoriul României;

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), operatorii economici din turism, persoane fizice, au următoarele obligații:

a) să se înregistreze la autoritatea administrației publice locale competentă;

b) să transmită, la timp și corect, informațiile solicitate de autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului și indicatorii statistici stabiliți de Institutul Național de Statistică și autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului conform art. 43 alin. (5);

c) să dețină o adresă de poștă electronică și un număr de telefon permanent active și distribuite ca date de contact către autoritatea administrației publice centrale, respectiv locale competentă, cu atribuții în domeniul turismului;

d) să realizeze publicitatea proprie cu obiectivitate și respect față de resursele turistice, în scopul protejării calității produsului turistic românesc.

Art. 36 – (1) Conducerea operativă a unei structuri de primire turistică cu funcțiuni de cazare trebuie să fie asigurată de o persoană fizică care deține brevet de turism specific funcției sau certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, sau diplomă privind absolvirea cursurilor universitare sau postuniversitare care vizează turismul sau alte documente de formare profesională echivalente, recunoscute la nivelul Uniunii Europene, în conformitate cu reglementările și normele de specialitate în vigoare.

(2) Responsabilul legal al activității de agenție de turism din cadrul operatorului economic trebuie să dețină cel puțin unul dintre următoarele documente: certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/ postuniversitare în domeniul turismului sau brevet de turism specific funcției sau alte documente de formare profesională echivalente, recunoscute la nivelul

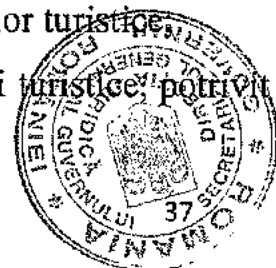
Uniunii Europene, sau dovada unei experiențe relevante în domeniul turismului de minim 5 ani, în conformitate cu reglementările și normele de specialitate în vigoare.

Art. 37 – Turistul are următoarele drepturi:

- a) de a obține de la operatorul economic autorizat, informații corecte, complete, adecvate și clare privind prețurile, condițiile și facilitățile oferite de către acesta, cu privire la serviciile oferite;
- b) de a beneficia de produsele și serviciile turistice la prețul și în condițiile oferite și contractate;
- c) de a achiziționa serviciile turistice sau pachetele de servicii turistice în baza unor documente sau contracte, după caz, în care sunt menționate explicit și detaliat, toate costurile și condițiile convenite de părți;
- d) de a beneficia de serviciile și produsele turistice achiziționate, în condiții de igienă conform normelor sanitare în vigoare;
- e) de a formula petiții, în condițiile legii, cu privire la produsele și serviciile turistice achiziționate;
- f) de a avea acces la locurile unde se desfășoară activități turistice, precum și la serviciile furnizate.

Art. 38 – Turistul are următoarele obligații:

- a) de a respecta prevederile legale în raport cu operatorii economici din turism și cu ceilalți participanți la activitățile turistice;
- b) de a respecta regulamentele impuse de operatorii economici cu privire la folosirea bazei materiale și facilităților puse la dispoziția lui, pe parcursul folosirii acestora în calitate de turist/client, cât și privind regulile de bună coabitare și respect reciproc față de alți turiști și față de angajații prestatorului de servicii;
- c) de a respecta valorile, tradițiile și obiceiurile comunităților gazdă;
- d) de a solicita documentul fiscal justificativ pentru plata serviciilor turistice;
- e) de a prezenta documentul de identitate furnizorului de servicii turistice, potrivit legii;

f) de a respecta regulile de apărare împotriva incendiilor, precum și modul de comportare în cazul producerii unei situații de urgență;

g) de a respecta normele de protecție a mediului privind gestionarea deșeurilor.

CAPITOLUL VI

Formarea profesională

Art. 39 – Formarea și dezvoltarea competențelor profesionale în domeniul turismului se realizează în conformitate cu dispozițiile cadrului legislativ de reglementare privind educația și formarea profesională.

Art. 40 – Dobândirea de competențe profesionale în domeniul turismului se poate realiza pe cale formală, nonformală și informală, în conformitate cu prevederile legislative în vigoare.

Art. 41 – Programele de pregătire profesională pentru obținerea calificărilor profesionale prin învățământul profesional, liceal tehnologic, postliceal și a specializărilor/programelor de studii universitare care vizează turismul se organizează în unități și instituții de învățământ, particulare sau de stat, în baza autorizației de funcționare provizorie sau a acreditării, în condițiile legii.

Art. 42 – (1) Formarea profesională a adulților în domeniul turismului se realizează prin programe de formare profesională care asigură dobândirea și dezvoltarea competențelor profesionale în conformitate cu prevederile legislative în vigoare.

(2) Furnizorii de formare profesională care doresc să organizeze programe de formare profesională autorizate pentru profesii/ocupații reglementate din domeniul turismului, trebuie să solicite, anterior autorizării, avizul autorității competente care reglementează profesiile/ ocupațiile din domeniul turismului. Lipsa acestui aviz atrage nerecunoașterea în mediul profesional a certificatelor de calificare/ absolvire emise

(3) Evaluarea și certificarea competențelor profesionale din domeniul turismului obținute pe alte căi decât cele formale se realizează în centrele de evaluare și certificare a competențelor profesionale, în condițiile legii.

CAPITOLUL VII

Sistemul Informatic de Evidență a Activității de Turism din România

Art. 43 – (1) Prezentul capitol reglementează activitățile de colectare, stocare, corelare, ordonare, analiză, prelucrare și diseminare a datelor de identificare ale operatorilor economici din turism, precum și a indicatorilor statistici privind activitățile de turism, prin intermediul Sistemului Informatic de Evidență a Activității de Turism din România, care asigură și respectă standardele de securitate și confidențialitate pentru protejarea datelor, în conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor.

(2) SIEATR este compus din două module, după cum urmează:

a) modulul 1 – „Evidența operatorilor economici din turism”, care cuprinde date de identificare ale operatorilor economici din turism, posesori de licențe în turism, de certificat de clasificare sau înregistrare, după caz;

b) modulul 2 – „Indicatorii statistici asociați activității de turism din România”.

(3) Modulele 1 și 2 ale SIEATR sunt gestionate de autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului, de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, după caz.

(4) Autoritatea administrației publice centrale cu atribuții în domeniul turismului introduce datele de identificare ale operatorilor economici din turism posesori de licență de turism și indicatorii statistici transmiși de operatorii economici din turism posesori de certificat de înregistrare și administrează modulele 1 și 2. Consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București introduc în modulul 1 datele de identificare ale operatorilor economici din turism posesori de certificat de clasificare/înregistrare și au acces la indicatorii statistici privind activitățile de turism de pe raza lor teritorială.

(5) Autoritatea sau, după caz, autoritatea împreună cu Institutul Național de Statistică emit ordine cu privire la datele de identificare ale operatorilor economici din turism și categoriile de indicatori statistici privind operatorii economici din turism, categoriile de date fără caracter personal din fișa de anunțare a sosirii și plecării și indicatorii statistici ce se colectează de la aceștia și se procesează în cadrul modulului pentru ținerea evidenței operatorilor economici din turism, respectiv în cadrul modulului “Indicatorii statistici asociați activității de turism din România”, în scopul evaluării activității turistice, al facilitării operațiunilor de avizare, atestare și clasificare, precum și pentru susținerea și promovarea activității turistice în România, elaborarea de strategii naționale, sectoriale, regionale sau locale, fundamentarea politicilor publice și a actelor normative, furnizarea datelor fără caracter personal necesare instituțiilor publice și private, inclusiv organizațiilor non-guvernamentale și non-profit, stabilirea sau propunerea de măsuri de conservare și protejare a resurselor și obiectivelor, precum și în scopul stimulării și dezvoltării destinațiilor și produselor turistice;

(6) Colectarea și prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal; Modulul 2 al SIEATR nu conține date cu caracter personal;

(7) Modulul 1 poate comunica date statistice către modulul 2, conform indicatorilor statistici stabiliți de autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului și Institutul Național de Statistică.

Art. 44 – (1) Cheltuielile aferente funcționării modulelor 1 și 2 ale SIEATR se asigură din bugetul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului, în limita prevederilor bugetare aprobate anual cu această destinație și/sau din fonduri externe nerambursabile.

(2) Autoritatea prevăzută la alin. (1) poate emite ordine privind modalitățile tehnice de realizare a SIEATR, inclusiv detalierea proceselor asociate modalității de transmitere a datelor și pot solicita sprijinul altor autorități sau instituții publice, în vederea realizării și implementării SIEATR, potrivit legii.

CAPITOLUL VIII

Răspunderi și Sancțiuni

Art. 45 – Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) Nerespectarea prevederilor art. 26 alin. (6) și art. 35 alin. (1) lit. a), c) și d);
- b) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) lit. b), e), f) și p) și alin. (5) lit. a);
- c) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) lit. g), l), m), n), o) și r) și alin. (5) lit. b);
- d) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) lit. h), i) și j);
- e) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) lit. k) și q);
- f) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (2);
- g) Nerespectarea prevederilor art. 36;
- h) Nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (5) lit. c) și d) și art. 38;
- i) Nerespectarea prevederilor art. 13, art. 21 alin. (4) și art. 35 alin. (3);
- j) Nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (2) și art. 14 alin. (1) și (3) – (6);
- k) Nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (10) și (14);

Art. 46 – (1) Contravențiile prevăzute la art. 45 se sancționează după cum urmează:

- a) Faptele prevazute lit. a), cu 35 până la 40 puncte – amendă;
- b) Faptele prevazute lit. b) și d) - g), cu 10 până la 15 puncte – amendă;
- c) Faptele prevazute la art. 45, lit. c), cu 4 până la 8 puncte – amendă;
- d) Faptele prevazute la art. 45, lit. h) și k), cu 1 până la 2 puncte – amendă;
- e) Faptele prevazute la art. 45, lit. i), cu 7 până la 10 puncte – amendă;

f) Faptele prevazute la art. 45, lit. j), cu 4 până la 7 puncte – amendă;

(2) Un punct - amendă reprezintă contravaloarea unui salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit în condițiile legii.

(3) Pentru contravențiile prevăzute la art. 45 lit. a) și b), constând în nerespectarea prevederilor art. 35 alin. (1) lit. a), b) și e), personalul cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale în domeniul turismului poate aplica sancțiunea complementară a suspendării activității până la remedierea deficiențelor constatate.

(4) În cazul suspendării activității conform alin. (3), structura de specialitate cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale în domeniul turismului, notifică, în termen de 5 zile de la data încheierii procesului – verbal de constatare și sancționare, emitentul autorizației/certificatului de clasificare.

(5) Contravenientul are posibilitatea de a achita jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării procesului-verbal de constatare și sancționare sau, după caz, de la data comunicării acestuia.

Art. 47 – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se efectuează de către:

a) personalul cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului pentru contravențiile prevăzute la art. 45;

b) ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române pentru contravențiile prevăzute la art. 45, lit. d);

c) ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmăriei Române pentru faptele prevăzute la art. 13 alin. (1) și (6) și la art. 35 alin. (1) lit. h), i) și j) în exercitarea atribuțiilor specifice pe traseele turistice.

d) personalul cu atribuții de control din cadrul Autorității Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială pentru fapta prevăzută la art. 35 alin. (1) lit. p).

Art. 48 – Executarea fără autorizație de construire sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, a construcțiilor definitive pe plajele turistice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 49 – (1) Autoritatea administrației publice centrale responsabilă în domeniul turismului și, după caz, autoritățile prevăzute la art. 10 alin. (2) și (4), elaborează metodologiile, procedurile, standardele și programele prevăzute de prezenta lege, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Până la aprobarea actelor normative prevăzute la alin. (1), se aplică metodologiile, procedurile, standardele și programele aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Contractele de închiriere/concesiune a suprafețelor de plajă turistică valabil încheiate, aflate în curs de derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează aplicabilitatea pe întreaga durată de valabilitate.

Art. 50 – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, consiliile județene și consiliile locale organizează, la nivelul aparatului propriu, structuri de specialitate pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prezentei legi, prin reorganizarea structurilor existente cu atribuții în domeniul turismului, respectiv prin înființarea unor structuri noi, în situația în care nu există o structură înființată cu atribuții în domeniul turismului.

(3) Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2018 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, precum și pentru modificarea unor acte normative, ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii prevenirii nr. 270/2017.

Art. 51 – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 26 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.755/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) alin. (2) - (6) ale art. 2, alin. (1) al art. 3, art. 4 și 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 10 martie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 77/2003 privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 13 februarie 2003;

d) art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 852/2008 pentru aprobarea normelor și criteriilor de atestare a stațiunilor turistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 20 august 2008, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 10 martie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.274/2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă la data intrării în vigoare a metodologiei prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. d).

